

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

KONČNO
A6-0095/2005

20.4.2005

POROČILO

o oceni razvojne agende iz Dohe po sklenitvi sporazuma STO 1. avgusta 2004
(2004/2138(INI))

Odbor za mednarodno trgovino

Poročevalec: Javier Moreno Sánchez

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
EXPLANATORY STATEMENT	10
MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ	19
MNENJE ODBORA ZA KMETIJSTVO IN RAZVOJ PODEŽELJA	24
POSTOPEK	28

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o oceni razvojne agende iz Dohe po sklenitvi sporazuma STO 1. avgusta 2004 (2004/2138(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Splošnega sporazuma Sveta STO z dne 31. julija 2004,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu ter Ekonomsko-socialnemu odboru z dne 26. novembra 2003 „Oživljanje pogajanj v zvezi z razvojno agendo iz Dohe – Načrt EU“,
- ob upoštevanju delovnega dokumenta Komisije „Razvojna agenda iz Dohe po Cancúnu“ z dne 25. septembra 2003,
- ob upoštevanju resolucije z dne 25. septembra 2003 o peti ministrski konferenci v Cancúnu¹,
- ob upoštevanju resolucije z dne 3. julija 2003 o pripravah na peto ministrsko konferenco STO v Cancúnu²,
- ob upoštevanju deklaracije četrte ministrske konference, sprejete 14. novembra 2001 v Dohi in ob upoštevanju resolucije z dne 13. decembra 2001 o srečanju STO v Katarju³,
- ob upoštevanju resolucije z dne 18. novembra 1999 o sporočilu Komisije Svetu in Parlamentu o stališču EU v zvezi s Krogom tisočletja⁴,
- ob upoštevanju resolucije z dne 15. decembra 1999 o tretji ministrski konferenci STO v Seattlu⁵,
- ob upoštevanju resolucije 13. marca 2001 s priporočili Evropskega parlamenta Komisiji v zvezi s kmetijskimi pogajanjmi v okviru vgrajenih agend STO⁶,
- ob upoštevanju Sutherlandovega poročila o prihodnosti STO,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 9. marca 2005 o predlogu za Uredbo Sveta o uporabi sheme splošnih tarifnih preferencialov⁷,

¹ UL C 77 E, 26.3.2004, str. 265.

² UL C 74 E, 24.3.2004, str. 670.

³ UL C 177 E, 25.7.2002, str. 290.

⁴ UL C 189, 7.7.2000, str. 213.

⁵ UL C 296, 18.10.2000, str. 121.

⁶ UL C 343, 5.12.2001, str. 96.

⁷ Sprejeta besedila P6_TA-PROV(2005)0066.

- ob upoštevanju Sklepne deklaracije tretje parlamentarne konference STO 25. in 26. novembra 2004,
 - ob upoštevanju stališča z dne 25. oktobra 2001 o odprtosti in demokratičnosti mednarodne trgovine¹,
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za mednarodno trgovino in mnenja Odbora za regionalni razvoj in Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (A6–0095/2005),
- A. ker je bil sporazum dosežen 1. avgusta 2004 znotraj Razširjenega sveta STO (Sporazum), je 148 članov vzpostavilo okvir za nadaljnja pogajanja o petih ključnih področjih Razvojne agende iz Dohe (DDA) in povrnilo zaupanje, izgubljeno v pogajanjih v Cancúnu, na temelju novega duha sodelovanja z namenom zagotavljanja uspešnega zaključka pogajanj v Dohi in uspeha večstranskega trgovinskega sistema,
 - B. ker je treba doseči enako daljnosežen napredek na vseh področjih, ki jih pokrivata Sporazum in splošni delovni program agende iz Dohe s prednostno obravnavo razvoja pri pogajanjih, in ker mora EU zastopati širšo agendo s ciljem primerne liberalizacije trgovine, izkoreninjenja vseh dampinških ukrepov in tistih, ki izkrivljajo trgovino, krepitve posebne in diferencirane obravnave ter zaščitnih mehanizmov za varnost hrane, da se nameni pozornost socialni pravičnosti in razvoju ter zagotovi večjo integracijo držav v razvoju v svetovni trgovinski sistem iz Pogodbe o ustavi za Evropo (člen III - 292.2.e),
 - C. ker mora uspešen zaključek pogajanj v Dohi prispevati k pospeševanju svetovne gospodarske rasti in zmanjševanju revščine in ker morajo biti težave v zvezi s podhranjenostjo, lakoto in zdravjem bolj poudarjene v okviru pogajanj, v skladu z določili Deklaracije tisočletja ZN,
 - D. ker so bili nadaljnji predpisi znotraj večstranskega trgovinskega sistema, optimalna integracija držav v razvoju v svetovni trgovinski sistem in dobro delujoči STO vedno glavni cilj trgovinske politike EU,
 - E. ker je rok za zaključek pogajanj, v Sklepni deklaraciji iz Dohe določen za 1. januar 2005, preložen za nedoločen čas in je predvidena šesta ministrska konferenca v decembru 2005 v Hongkongu,
 - F. ker je bilo politično prizadevanje in tehni predlogi EU v obliki komisarjev Lamyja in Fischlerja še zlasti pomembno za doseganje Sporazuma; ker takšnega napredka, kakor je bil dosežen na področju kmetijstva, ni na nobenem drugem področju,
 - G. ker igrajo tehnična pomoč in programi za krepitev zmogljivosti pomembno vlogo pri zagotavljanju tega, da države v razvoju pripravijo gospodarstva za integracijo v svetovno gospodarstvo, izboljšajo svoje pogajalske, proizvodne in izvozne zmogljivosti ter povečajo svoje notranje in regionalne prodajne trge in priložnosti za izkoriščanje

¹ UL C 112E, 9.5.2002, str. 326.

prihodnje liberalizacije trgovine,

- H. ker bi lahko razvojna agenda iz Dohe povzročil erozijo preferencialov, ki jih je EU dodelila državam AKP v skladu s Sporazumom iz Cotonouja ter državam v razvoju v skladu s splošnim sistemom preferencialov (SSP),
 - I. ker je dosedanji napredek pri pogajanjih v okviru nekmetijskega dostopa do trga pomanjkljiv,
 - J. ker narašča gospodarski pomen storitev, ključnega področja pogajanj v Dohi – v njih samih in za celotno ravnovesje DDA – nadaljnje odpiranje trgov, s katerimi imajo velike možnosti tudi države v razvoju; ki pa je pomemben tudi zato, da se izključijo iz liberalizacije tiste storitve, ki so bistvene za zadovoljitev osnovnih potreb, in ker je bil napredek na tem področju pod pričakovanji,
 - K. ker je EU v okviru DDA vedno pozivala k pogajanju glede zadev iz Singapurja v korist razvitih držav in držav v razvoju, ki so si podobne, ter ker pospeševanje trgovine z ustrezno tehnično pomočjo in grajenjem zmogljivosti podpira izvozno zmogljivost držav v razvoju,
 - L. ker se bliža konec mandata generalnega direktorja STO in zatorej novo imenovanje; ker je treba poleg tega upoštevati Sutherlandovo poročilo o prihodnosti STO in razpravi v Kongresu ZDA o obnovitvi članstva STO in o mandatu trgovinskega zastopnika ZDA,
 - M. ker bo na temelju členov v zvezi s skupno trgovinsko politiko Pogodbe o ustavi za Evropo Evropski parlament postal so-zakonodajalec na področju zadev mednarodne trgovine,
 - N. ker je pomembna parlamentarna razsežnost znotraj STO, kot sredstvo za ustvarjanje povezave s prebivalci, za izboljšanje demokratične odgovornosti in preglednosti STO,
 - O. ker sta proces globalizacije in pomen STO pogosto narobe razumljena in dobivata pomen širših posvetovanj civilne družbe in socialnih partnerjev,
1. pozdravlja okvirni sporazum, ki ga je 1. avgusta 2004 dosegel Razširjeni svet STO, in način, s katerim je Komisija uspešno zaključila pogajanja; ponavlja svojo neomajno podporo svobodnemu in pravičnemu trgovinskemu sistemu, ki bo spodbujal trgovino in prispeval k trajnostnemu razvoju ter učinkovitemu upravljanju globalizacije v korist vseh; v enaki meri poudarja prednosti večstranskega pristopa k trgovinski politiki pred dvostranskimi sporazumi za države v razvoju;
 2. poziva Komisijo k nadaljnjemu pozivanju po hitrem napredku na vseh področjih, ki jih pokriva sporazum, kar bi ji omogočalo, da v Hongkong potuje z uravnovešenim, daljnosežnim predlogom, ki bo razvoj uvrstil v središče razprave;
 3. poudarja potrebo po spodbujanju vključevalnega, učinkovitega in preglednega pogajalskega postopka, zaradi katerega so do julija 2005 potrebne politične pobude za nadaljevanje pogajanj ter podroben osnutek za pogajanja za načine v zvezi s kmetijstvom in NAMA-jem;

4. zahteva, da poročilo o stanju, ki ga Razširjeni svet STO načrtuje za julij 2005, temelji zgolj na dejstvih, zato da ne bi vzbujalo napačnih pričakovanj javnosti, zahteva pa tudi, da se določi datum za zaključek dela Kroga, ob upoštevanju časa, ki je potreben, da se vsi pogajalci pripravijo, zlasti tisti iz držav v razvoju;
5. zahteva, da prihodnja pogajanja prinesejo rezultate na vseh področjih DDA, ki resnično podpirajo integracijo držav v razvoju, ob upoštevanju skrbi in naslavljanja, še zlasti značilnih težav najmanj razvitih držav, ki jim je treba zagotoviti izvozne dajatve in dostop brez kvot; enako prosi, da izid pogajanj v Dohi prispeva k doseganju razvojnih ciljev tisočletja s pospeševanjem svetovne gospodarske rasti;
6. zahteva, da se raziščejo načini potrebne prilagodljivosti v zvezi s profilom vsake države v razvoju in da IMF, poleg drugih organizacij, izvaja „mehanizem za trgovinsko integracijo“, ki omogoča nadomeščanje izgub, ki jih te države utrpijo zaradi liberalizacije trgovine;
7. še enkrat pozdravlja povečano stopnjo organizacije in samozavesti, ki so ju države v razvoju (G20, G33, G90, idr.) dosegle znotraj samih sebe in olajšuje nalogo dosege sporazumov ter omogoča, da je možnost ponovnega oblikovanja večstranskega trgovinskega sistema veliko bolj realistična;
8. pozdravlja način, kako je bil manjšim delegacijam olajšan dostop do pogajalskega omizja; čestita Komisiji za podporo manjšim državam, npr. Pacifiškim otokom, z razvijanjem programov tehnične pomoči v teh državah; vendar poziva Komisijo, da nadaljuje z večanjem preglednosti in sodelovanja pri sprejemanju odločitev STO in še naprej podpira države v razvoju pri izboljšanju njihovega sodelovanja;
9. zahteva, da Komisija v sklopu kmetijskih pogajanj razmisli o morebitni vpeljavi „razvojne škatle“ za najmanj razvite države, da lahko te obvladajo varnost hrane in zaposlovanje v kmetijstvu, ki sta pomembnejši temi na področju izkoreninjenja revščine;
10. ponovno poudarja potrebo po ciljno naravnani strokovni pomoči in večanju sposobnosti držav v razvoju, ki pripomoreta, da trgovina postane sestavni del njihovih nacionalnih razvojnih politik in strategij za odpravo revščine, povečanje njihove komercialne in izvozne zmogljivosti, izboljšanje njihove sposobnosti za učinkovito pogajanje, pospeševanje uporabe pravil STO in omogočanje prilagajanja in raznovrstnosti gospodarstev teh držav;
11. zahteva, da se poveča trgovina jug–jug, glede na možnosti razvoja, ki jih taka trgovina ponuja državam v razvoju, z nameravano ukinitvijo trgovinskih ovir med njimi, vzpostavitevijo posebne in diferencialne obravnave, ki najmanj razvitim državam omogoča krepitev oskrbovalnih zmogljivosti, in s spodbujanjem prostega dostopa najmanj razvitih držav do trgov nastajajočih držav;
12. poziva Komisijo, da upošteva erozivne učinke v zvezi s preferencialnimi razmerji Razvojnega načrta iz Dohe na Sporazum iz Cotonouja in SSP ter drugih komercialnih prednostnih sistemov, sestavi posebno poročilo za preučitev posledic pogajanj o Sporazumu iz Cotonouja in SSP, in razmisli, kateri ukrepi so potrebni za zagotavljanje učinkovitosti prednosti, ki jih EU dodeli državam v razvoju, predvsem najrevnejšim;

13. pozdravlja sporazum o kmetijstvu in zahteva, da članice STO posvečajo enakovredno pozornost trem stebrom (izvoznim subvencijam, domači pomoči ter dostopu do trga) in da se julija 2005 zavežejo k zagotavljanju podrobnih pogajalskih načinov na prihodnji ministrski konferenci v Hongkongu;
14. zahteva, da se ukrepi v zvezi z izvoznimi subvencijami, domačo pomočjo in dostopom do trga izvajajo vzporedno v vseh razvitih državah članicah STO, da ne bi prišlo do enostranske razorožitve s strani EU, pri čemer se za države v razvoju uporablja posebno in diferencialno obravnavo;
15. podpira vse industrijsko razvite trgovinske partnerje, da postopno odpravijo izvozne subvencije vzporedno z vsemi oblikami izvozne konkurence;
16. poziva Komisijo k nadaljevanju načrtovane reforme skupne kmetijske politike, z ozirom na notranjo podporo, dejstvo, da ta sporazum ne izpodbija evropskega kmetijskega modela in luksemburškega sporazuma o reformi skupne kmetijske politike; poudarja potrebo po opredelitvi skupnih ukrepov, ki so v „zeleni škatli“, vključno z nevezanimi pomočmi, kar omogoča ohranitev večfunkcijske narave kmetijske industrije in podpira kmetijski slog življenja in delovna mesta v kmetijstvu;
17. zahteva, da se v zvezi z dostopom do trga ohrani pravično in enakopravno ravnovesje med zahtevami držav v razvoju in stabilnostjo ter uspešnim delovanjem trgov Skupnosti; želi, da je v zvezi s tem pojem „občutljivega pridelka“ ustrezen in strogo opredeljen in da je mogoče ohraniti obveznosti v zvezi s carino na podlagi vrednosti ali v obliki posebnih dajatev;
18. poudarja visoko raven dostopa kmetijskih izdelkov iz držav v razvoju na trg EU ter poziva druge razvite partnerje in nastajajoče države, da nadaljujejo nadaljnje odpiranjem svojih trgov za izdelke iz najmanj razvitih držav;
19. poziva k pogajanjem o geografskih označbah, ki so ključni element za usmeritev h kakovostni kmetijski proizvodnji in za primerno pridobivanje koristi iz tega, da se jih v celoti upošteva v pogovorih o dostopu na trg kmetijskih proizvodov;
20. pozdravlja odločitev za daljnosežen, hiter in natančen pristop v zvezi z bombažem, neodvisen od drugih sektorskih pobud, ter vzpostavitev posebnega pododbora za to področje; te ukrepe je treba uporabljati s posebnimi roki in jih dopolniti s programi strukturnega in podpornega preoblikovanja za kmete in industrijo v regijah EU, na katere vplivajo, z ukrepi za razvojno podporo za države v razvoju Svetovne banke in IMF ter z Razvojnim programom ZN in drugih mednarodnih organizacij;
21. poziva Komisijo, da pospeši pogajanja v zvezi z NAMA-jem in opredeli ustrezen način za ukinitve ali zmanjšanje visokih tarif, najvišjih tarif in stopnjevanja tarif ter tudi preuči možnost delne vzajemnosti za države v razvoju ob upoštevanju prilagodljivosti, ki jo zahtevajo, in k uporabljanju načela posebne in razlikovalne obravnave za najmanj razvite države; nadalje poudarja, da odprtje trga jug – jug zagotavlja pomembne koristi za trgovino in razvoj, zlasti za naprednejša gospodarstva v razvoju; prav tako poudarja potrebo, da vsi trgovinski partnerji umaknejo netarifne ovire, kadar je to upravičeno;

22. obžaluje, da ni bil vzpostavljen poseben okvir za storitve, čeprav pozdravlja sprejeta priporočila in poziva vse članice, da oddajo pregledane visokokakovostne ponudbe do predvidenega roka v maju 2005, s posebnim upoštevanjem sektorjev in oblik oskrbe, ki so v interesu izvoza držav v razvoju (kakor je določeno v Prilogi C k Sporazumu); zahteva, da se k liberalizaciji storitev v javnem interesu pristopi previdno; zahteva sprejetje storitev v zvezi z zdravjem, izobraževanjem in avdiovizualnim sektorjem in tudi tistih, ki zadevajo osnovne potrebe ljudi, saj je neprimerno zahtevati, da te storitve države v razvoju liberalizirajo na način, ki bi vodil do razpada;
23. izjavlja, da je kmetijstvo res najpomembnejše poglavje v okviru teh pogajanj, ampak poudarja, da mora biti to gonilna sila in da je napredek s tega področja treba uporabiti kot finančni vzvod in kot pogajalsko sredstvo, da se doseže napredek na drugih področjih, zlasti na področju trgovine in storitev, ter boljši dostop do industrijskih izdelkov za vse članice STO z učinkovitim znižanjem uvoznih dajatev in drugih trgovinskih ovir;
24. pozdravlja dosežen sporazum za začetek pogajanj na področju pospeševanja trgovine, ki bo izboljšal izvozno zmogljivost držav v razvoju, in priznava, da je EU pomagala državam v razvoju z umikom zadeve Singapurja iz pogajanj, ampak istočasno poudarja možnost pogajanja o teh zadevah v večstranskem okviru, ki bo v enakem interesu razvitih držav in držav v razvoju; zahteva, da se spoštujejo dogovorjena načela iz Priloge D, zlasti v zvezi s posebno in razlikovalno obravnavo držav v razvoju in pomoč tem državam, ob upoštevanju prehodnih obdobj za izvajanje obvez in združljivosti z upravnimi in institucionalnimi zmogljivostmi teh držav;
25. poziva k stvarnemu, stalnemu napredku na področjih, ki jih ne pokriva Sporazum, kot so predpisi o protidampinških ukrepih, Sporazumi o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine in zlasti okoljska razsežnost mednarodne trgovine in geografske označbe, vključno z zadevami v zvezi s širitvijo njihove zaščite na izdelke, ki niso vina in žgane pijače v skladu z zahtevami iz Dohe;
26. poudarja, da je v trenutnih pogajanjih STO treba nameniti večjo pozornost zaščiti in usklajenosti s pravicami intelektualne lastnine, med drugim v smislu sporazumov TRIP; obžaluje, da se številne države članice STO še vedno preveč ohlapno borijo proti trgovanju s ponarejenimi in piratskimi izdelki;
27. vse strani poziva, da si kar najbolj prizadevajo za doseganje sporazuma v zvezi z imenovanjem novega generalnega sekretarja STO pred majem 2005, da postopek imenovanja ne moti napredovanja kroga pogajanj v Dohi;
28. poudarja potrebo po daljnosežnem preoblikovanju STO in vidi Sutherlandovo poročilo kot prvi korak pripravljalnega dela za ustvarjanje bolj učinkovite, odprte, demokratične in pregledne organizacije ter za intenzivnejše vključevanje politike v pogajanja;
29. poziva k nadaljnjim institucionalnim reformam, da bi posodobili vlogo institucij STO in izboljšali proces odločanja, mehanizem za reševanje sporov in dialog s civilno družbo; priznava, da mora STO civilni družbi zagotoviti zadostne podatke in razlage o svojih načelih in ukrepih, da se izogne splošnemu napačnemu razumevanju in napačni razlagi procesa globalizacije ter vloge STO; zato pozdravlja Sutherlandovo poročilo, ki nasprotuje številnim takšnim kritikam in nesporazumom;

30. ponovno poudarja potrebo, ki jo priznava Deklaracija tisočletja, po vzpostavitvi tesnejših stikov med STO in drugimi mednarodnimi organizacijami kot ključni stopnji postopka za doseganje drugačne, bolj trajnostne vrste globalizacije, ki bo delovala v interesu skupnih ciljev in z namenom doseganja v celoti usklajenih meril v zvezi s težavami pri razvoju; v zvezi s tem verjame, da morajo vse članice spoštovati pravila ILO;
31. verjame, da je tesno sodelovanje EU in ZDA za uspeh trenutnih pogajanj in za učinkovito delovanje večstranskega trgovinskega sistema nujno potrebno in da bi moral Kongres ZDA razširiti pogajalski mandat in odobriti obnovitev članstva organizacije ISA v STO; vendar vztraja, da vključitev vseh držav članic STO, posebno skupin G-20 in G-90, v proces odločanja ostaja bistvenega pomena;
32. v celoti podpira institucionalizacijo parlamentov v STO, da se izboljša demokratično legitimnost in preglednost v pogajanjih STO, ker so člani parlamenta lahko pomembna vez z državljani, zlasti kot vir podatkov in odgovor na njihove skrbi;
33. verjame, da morajo vse evropske institucije za doseganje zadovoljivih rezultatov tesno sodelovati, in zato poziva Svet in Komisijo, da še naprej pravočasno obveščata Parlament, tudi med pogajaji v Dohi in med ministrsko konferenco v Hongkongu, ga vključita v prihodnje razprave in ohranjata njegov dostop do dokumentov Odbora 133;
34. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter parlamentom držav članic in držav prosilk, generalnemu direktorju STO in predsedniku Medparlamentarne unije.

EXPLANATORY STATEMENT

Proverbs and songs (XXIX) [Fragment]

"Wayfarer, your footsteps
are the way, nothing else is;
Wayfarer, there is no way,
the way is made by walking."

Antonio Machado, *Campos de Castilla* (1912-1917)

The words of the great Spanish poet perfectly describe the progress of the 'Doha Development Programme'. With the experiences of Cancún and Geneva behind us, we stand at the crossroads. 2005 will be crucial to whether the process is to go ahead or - should there be a fresh setback in Hong Kong - both the success of the Round and the very existence of the multilateral trade system will find themselves in jeopardy.

The decision adopted by the WTO General Council last July, over and above establishing a roadmap for the negotiations currently in hand, has the added value of establishing the path to preparing a ministerial meeting. In order to reach agreements within the WTO, the agreement of its 148 members is required, and the majority of them are developing countries.

The drafting of this own-initiative report was announced at the part-session of 28 October 2004, almost two months after the Agreement reached in Geneva. So as to ensure that the report was not already out of date before it appeared, the rapporteur has decided, in accordance with the deadlines laid down by the decision of the Council Conference of Presidents of 12 December 2002 (Article 1.2) to cover the progress of the negotiations since the July Agreement, and thus send out at a timely message of political support from the European Parliament.

What this report seeks to offer is on the one hand, an overview of the key elements that allowed the Agreement to be reached, and on the other, an assessment of the negotiations which have followed, with a particular view to the forthcoming Hong Kong Ministerial Conference. Given that 'the way is made by walking' those key elements are highlighted which we have every right to expect will lead to the final success of the Round and the achievement of free and fair trade for all.

1. From Doha to Geneva via Cancún...

International trade's capacity for contributing to development, economic growth and employment has been clearly demonstrated throughout the last half century. In this sense, the **Doha** Development Round was borne of the desire to conclude a far-reaching programme of reforming and liberalising international trade policy, particularly, in favour of the developing countries.

However, since the beginning, the Doha Development Programme (DDP) has been battered by storms. Undoubtedly, the most significant was the fact that the **Cancún** Ministerial Conference ended with no agreement whatever with regard to the content, which endangered the credibility of the DDP and the multilateral trade system itself (between January and

August 2004, 21 new bilateral or regional agreements were signed and there are another 60 under negotiation, with a total of 206 agreements signed).

After Cancún, it was very obvious that the process which had started in Doha needed to be revived, and that above all, the WTO members had to make mutual concessions and abandon their entrenched positions. Given that a fresh setback could be fatal, Cancún ought to be a vaccination against any further failure.

The Agreement reached in **Geneva** got the negotiations back on track and sets out the path to be followed, by seeking to achieve better integration of the developing countries into the global economy. The latter are now much more actively involved in the negotiations and as a result, have a greater influence over decision-making.

From the global perspective, there is no question that international trade needs to be refocused so as to make it fairer in both social and economic terms. The legitimacy and credibility of the WTO both unquestionably depend on the extent to which all its members and civil society are able to feel that they are reaping the profits which flow from international trade. The issue is whether we wish to uphold the multilateral trade system, by linking the Development Round with the objectives of the Millennium Declaration, or whether on the contrary, we want to go back to a world of regional or bilateral agreements which embody no concern whatever for the development of the developing countries.

2. Key elements in reaching the Geneva Agreement

Geneva opened the way to preparing for negotiations which will both allow agreements to be reached and involve all those who are party to the process. The fundamental features are:

- the technical preparatory work for the July meeting in Geneva;
- the decision to concentrate on negotiations on a reduced number of key issues;
- the political push provided both by the USA with the 'Zoellick letter'¹ and especially by the EU, in the shape of the letter from Commissioners Lamy and Fischler advocating a 'Round for Free' for the developing countries;²
- the new configuration of the world trade system arising from the springing up of different Groups, whether on the basis of shared interests or in defence of specific products.³

To these factors, particularly after the failure of Cancún, could be added the fear that the international trade system could drift into the doldrums of bilateralism and regionalism. Despite the specific weight of the FIPs (EU, USA, Australia, Brazil and India) in the agriculture negotiations, the developing countries, thanks to their Groups, have been involved to a greater extent in decision-making (above all the G20 countries whose self-affirmation approach took definitive shape under the now well-established slogan 'Trade Not Aid'). Furthermore, this means that there is a prospect that a reconfigured multilateral trade system will emerge.

¹ USTR, *Letter from US Trade Representative Robert Zoellick on the DDA*, 11 January 2004.

² COM, *Letter from Commissioners Pascal Lamy and Franz Fischler on the DDA*, 9 May 2004.

³ The G20, the G90, the G33 or the Cairns Group, for example.

3. Assessing the Geneva Agreement

The Agreement adopted lays down the framework for launching the final, decisive phase of the DDP negotiations, focussing on five of the basic issues of the Round: (a) Agriculture, (b) Market access for non-agricultural products (MANAP), (c) Development, (d) Services and (e) Singapore Issues.

(a) Agriculture

This chapter is the real driving force behind the negotiations and three specific pillars are tackled: reducing domestic aid which causes distortion of trade, WTO discipline for all forms of export subsidies, and increased market access:

- With regard to **domestic aids which distort trade**, these are to be globally subject to substantial reductions (by 20% in the first year of implementation). Everything indicates that the EU will be able to cope comfortably with these reductions, particularly following the reform of the CAP. For its part, the USA is apparently going to have greater difficulties in amending its current Farm Bill.
- With regard to **export subsidies**, both the red box subsidies used by the EU, and the distorting practices of export subsidies both for food aid (USA) and for state trading companies (Canada, Australia, New Zealand, etc.) are to be eliminated. However, the reciprocity of all the measures, and above all the date on which they are to be adopted, have yet to be specified.
- Finally, with regard to **market access**, there are also to be substantial improvements made by all members, with the exception of the least-developed countries, and with special and differential treatment guaranteed for the other developing countries. Furthermore, all members will be at liberty to display flexibility with regard to reduced liberalisation of their sensitive products, a special feature which means that the principle of Community preferences can be upheld.

The **cotton** negotiations are, finally, and despite the opposition of the developing countries, to be included in the agriculture negotiations. The framework adopted merely lays down that this issue will be dealt with in a far-reaching, rapid and specific manner, granting it appropriate priority, independently of other sectoral initiatives, with the setting up of a specific subcommittee which will meet regularly. Success here will depend on the commitment of the EU and above all the USA. In any case, the trade measures need to be complemented by structural reform programmes for the sector in the EU regions affected, and development support measures for the developing countries on the part of the World Bank, the IMF, the UNDP and other international organisations.

Following the Geneva Agreement, a global programme of work on the agriculture issue has been prepared; it includes many technical aspects deemed appropriate by the EU. However, despite the negotiating paths opened up, little progress has been made.

The EU's image in this sector, following the CAP reform, has greatly improved. The abolition of export subsidies has been accepted in exchange for reciprocity on the part of the other members in the way they deal with their own export-distorting mechanisms, and their approach to domestic aids and improved market access, with very positive treatment granted to **sensitive products**, which will allow the EU to protect its market organisations. The

framework adopted merely holds over for future negotiation most of the difficult decisions required for establishing detailed arrangements, without specific deadlines being set. Here, it is essential to give specific shape to the stated wish of the 25 Trade Ministers attending the Davos meeting of 29 January 2005, that a draft of detailed agriculture and NAMA negotiating arrangements be available by July 2005, given their importance to the economic development of most WTO members. No less necessary is a specific definition of the concept of 'sensitive product' and the setting up of a special mechanism to protect and designate special products from the developing countries.

Furthermore, various developing countries are concerned by the possible box shift of domestic aids to blue and green boxes. This means that the elements to be included in the content of these boxes needs defining; rigorous respect for what is set out in Annex A of the Agreement is equally called for.

Also necessary, although not included in the July agreement, is the holding of an in-depth discussion of the issue of **geographical indications**, analysing what kinds of flexibility could be applied to it, and its possible extension to products other than wines and liquors. The EU needs to find new allies in this area.

(b) Market access for non-agricultural products

Here, the Geneva Agreement merely instructs the Negotiating Group to continue its discussions on defining the negotiating formula, the treatment of unconsolidated tariffs, appropriate provisions on flexibility for the developing countries, participation in the sectorial tariff component for defining the cover of products, and preferences; and, on the other hand, urges the developed countries and other members which so decide to grant duty and quota-free access to their markets for non-agricultural products from least-developed countries.

At the very end of February, the delegations accepted the proposal by the Chairman of the NAMA Negotiating Group, the Icelander Stefan Johannesson, that the holding of future discussions would use the agriculture negotiation format, i.e. separate meetings would be called to discuss specific issues like the tariff reduction formula or the negative effects on developing countries of preference erosion.

The members are divided into two groups: those (mainly G20) who want to produce a general reduced-tariff formula before tackling sectorial issues, and the others, headed by the USA and Canada, who would prefer to take a sectorial approach to liberalisation. Many developing countries fear that the sectorial approach will leave them with higher tariffs in sectors important to them, since it is not clear how the sectors will be chosen. The developing countries remain doubtful with regard to the way in which the GSP is developing, with the countries which enjoy these preferences refusing to go ahead with the work on the formula and the sectors, with a view to focusing on special and differential treatment.

The ACP countries argue that customs preferences are indispensable to their economies, while some Latin-American countries have described them as discriminatory. The ACP countries have undertaken to put forward proposals at the next meeting of the Negotiating Group, with a view to finding a solution to the erosion of preferential market access which would result from the global reduction of tariffs under the NAMA negotiations.

The EU's needs in this area, for their part, require a global approach in order to respond properly to its extremely diversified industrial sector.

Negotiations in NAMA, in particular, need to be stepped up, to produce a definition of the adequate tariff reduction formula, while taking due account of the flexibility essential to the developing countries, including by means of reduction commitments which do not involve reciprocity, as provided for in Annex B of the Agreement.

(c) Development

Here, two basic features need to be highlighted: special differentiated treatment (SDT) and technical assistance. With regard to the former, it was recommended that all the proposals still outstanding be considered by July 2004 at the latest, and that all the other work on development still outstanding be tackled; and with regard to **technical assistance**, all that is said is that it should be stepped up, as should capacity-building.

The text reflects the shaky agreement reached between the G20 and the G90. The G20 opposed the consolidation of least-developed country preferential access to developed country markets. With regard to access to the agricultural and industrial market, there is a call for integration with the multilateral trade system of all the small, vulnerable economies, thus preventing the emergence of a sub-category of members. While the concerns of the least-developed countries have been taken into account, by exempting them from binding commitments, it would appear to be necessary with the industrialised and emerging countries to make commitments with regard to market access for least-developed country products, equivalent to the commitments adopted by the EU in 2001 under its 'Everything But Arms' initiative.

Following the July Agreement, no substantive result whatever has been achieved with regard to special and differential treatment. There is also a division between those countries which was to focus on the 88 proposals on revisions within specific WTO agreements, and those which wish in the first instance to tackle the horizontal issues which include the principles and objectives of special and differential treatment and differences between developing countries. At the meeting of the Extraordinary sitting of the trade and development committee held on 8 February, the members decided to continue with negotiations on the special and differential treatment proposals of specific agreements, using the approach proposed by the chair of the Extraordinary Sitting, the South African Faizel Ismail, as 'a point of reference'.

Progress on special and differential treatment is particularly relevant, given its importance when it comes to guaranteeing that the developing countries will have the time they need to prepare their respective economies for integration into the world economy. Likewise, increased export capacity will contribute positively to their development.

On the other hand, there are patent reservations on the part of the developing countries with regard to the way in which the GSP is going. Here, we should stress that their interests would be better looked after within the Doha framework rather than outwith it.

We would likewise highlight the need to boost south-south trade (which, although annual

growth is already high, has plenty of room for expansion) by eliminating trade barriers between the developing countries and also by granting the least-developed countries free access to emergent country markets, given the greater trading opportunities which this offers vis-à-vis the more competitive and less easy to access markets of the industrialised countries.

It is also necessary, as the Millennium Declaration recognises, to ensure that closer relations are established between the WTO and other international organisations, as an essential stage in developing a new, more sustainable type of globalisation which will work in the service of common goals and with a view to achieving fully coordinated criteria with regard to the problems of enlargement. One example would be the need for any WTO member wishing to benefit from the advantages of the multilateral trade system to respect the rules of the ILO.

Success in this area will be the product of responsibility shared by all, depending both on the type of trade measures adopted in agriculture, NAMA and services, and the advances made and technical assistance and the domestic reforms undertaken by the developing countries.

(d) Services

Here, no specific framework has been established. The Agreement reaffirms the commitment to go forward on the basis of the Council on Trade in Services' recommendations, and sets May 2005 as the deadline for submitting revised offers.

Here, the significant importance of quality services should be stressed with regard to the development of international trade, particularly transport, telecommunications and financial services. However, in the negotiations which have taken place since the July Agreement no substantive progress has been made here either. The outlook is not encouraging (only 48 of the 148 members have submitted preliminary offers). Despite this apparent lack of interest and services, the 'QUAD' (EU, USA, Canada and Japan) and some other members such as India, Chile and Mexico, are redoubling their efforts to put this chapter of the negotiations on an equal footing with agriculture and MANAP. The Commission, for its part, has stated that the offer to be prepared by the EU will be broad and far-reaching, and that it hopes that the WTO members will respond in kind. The Commission has already submitted requests to 103 WTO countries that they improve access to their respective services markets.

Finally, it should be pointed out that the liberalisation of services necessarily needs to be carried out with care and flexibility, so as not to dismantle public services, particularly those which supply people's basic needs, since it is inappropriate to demand of the developing countries that they liberalise services in a way which will lead to their dismantling.

(e) Singapore Issues

The only issue dealt with in the Agreement is **facilitating trade**, and the Agreement goes no further than agreeing to start negotiations on this issue so as to expedite customs duties and getting goods into circulation.

So a start has been made on negotiating one issue, leaving out the other three issues (investment, competition and transparency in public procurement), given the enormous reluctance of many developing countries, and despite the fact the EU has always fought for

these issues to be negotiated. The EU's gesture in renouncing its ambitions has been welcomed by the developing countries which, however, fear that these issues will reappear in future negotiations of economic partnership agreements (EPA).

Following the Geneva Agreement, despite the efforts made during the discussions to secure cooperation, no tangible developments have taken place. The Union's challenge is to make the developing countries understand that more expeditious, transparent and modern administrative system will increase their export capacity.

4. Prospects for Hong Kong

The road is not ready made: it is the act of walking that creates it. In Geneva it was decided that the next WTO Ministerial Conference be held in Hong Kong in December 2005. It is important that negotiators are not distracted from the task in hand, either by the appointment of a new WTO Director-General (which should have happened by the end of May 2005 deadline) or by the Sutherland Report on the future of the WTO (discussion whereof should be postponed until 2006). Nor should there be any fears about the extension or otherwise of the US Congress's mandate ('Fast Track'), nor the USA's renewal or otherwise of its WTO membership. The USA has stated that it is fully committed to making the Round a success.

As Geneva showed, technical work before the meeting took place was crucial to securing agreement. Using the framework agreed on as a basis, we now need to achieve specific, detailed commitments including dates and deadlines, by means of efficient, transparent negotiations in which the developing countries feel themselves both included, and involved in the negotiations. For that reason, specific modalities for agriculture and NAMA need to be brought to the July meeting, so that what has been achieved so far is not thrown away. In order for the developing countries to be able to assimilate the proposals, they need to be given adequate time to prepare for the negotiations.

Furthermore, the 29 January meeting in Davos marked the initial political push the negotiations need at this stage. It was agreed to hold a mini-ministerial meeting in Kenya at the beginning of March, and possibly a second one in China in July, and likewise that a state of play report be drafted for the end of July¹.

These meetings, and the report to be drafted, need to give civil society a realistic perspective on the way negotiations are developing, so as not to arouse false expectations.. The success of negotiations depends to a great extent on interaction between the Geneva negotiators and politicians in their respective countries; nor should we overlook the important role of the chairmen of the various Negotiating Groups.

5. Conclusions

The Agreement reached in July by all the members of the WTO is of indisputable political significance, since it allows the negotiations to get back on track, taking due account of the

¹ There will also be other meetings: USA Senior Civil Servants on 12 February 2005, G20 in New Delhi and ACP in Kenya (both in mid-March), G33 in mid-April and Indonesia, the African Union in May, the OECD annual Ministerial Meeting in Paris in May, and APEC in China in June.

need to integrate the developing countries into the global economy. Despite the difficulties posed by the need to achieve consensus, the multilateral trade system remains in place as a valid way of encouraging worldwide economic development.

The final decision noted in the Agreement provides a good negotiating framework for the EU's interests both offensive and defensive, although no relevant progress has yet been made with regard to the technical aspects. The EU, on the initiative of the Commission, could give the decisive political push needed to get the negotiations moving.

The EU's needs mean that an agreement which covers all the areas of negotiation needs to be adopted. We share the Commission's concern with regard to the need to find a balance between the various issues contained in the Agreement as soon as possible. While agriculture is the indisputable driving force behind the negotiations, we need to make equally far-reaching progress in all the other issues, placing Development at the forefront.

The Commission should likewise not overlook the issues which were, at the end of the day, left out of the July Agreement, but remain on the Doha Round's work programme: anti-dumping, geographical indications and the relationship between trade and the environment. Problems concerning malnutrition and hunger ought to be more prominent in the negotiations, bearing in mind the FAO's proposal to build an International Alliance against hunger which, in keeping with the Millennium Declaration, will halve poverty and hunger worldwide by 2015.

The WTO Parliamentary Conference of 25 and 26 November 2004 in Brussels acknowledged this, highlighting the existing consensus with regard to promoting free and fair trade to the benefit of all nations, strengthening sustainable development and reducing poverty. While acknowledging the work done by many NGOs in an area which, since Seattle, has become a matter of real social concern, we need to stress the role which democratic Parliaments should be playing in giving voice to popular feeling in international fora such as the WTO.

We likewise need close collaboration on the part of all European institutions. The Council and Commission must continue to keep Parliament punctually informed, involve it in their debate, and continue to give it access to Committee 133 documents.

Finally, a new calendar of work needs to be established, setting a date for concluding the Round, which Doha laid down as January 2005. The absence of a deadline is not a positive factor; it reflects both nostalgia for what is being left behind and also fears of what we will find when we get to where we are going.

22.3.2005

MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ

za Odbor za mednarodno trgovino

o oceni razvojne agende iz Dohe po sklenitvi sporazuma STO 1. avgusta 2004 (2004/2138(INI))

Pripravljalec mnenja: Nirj Deva

POBUDE

Odbor za razvoj poziva Odbor za mednarodno trgovino, kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. meni, da je sporazum, ki ga je generalni svet STO sprejel 1. avgusta 2004, korak naprej v pogajanjih o razvojni agendi iz Dohe, pri čemer mora biti razvojno poglavje pri razpravi o uravnoteženem napredku pri različnih pogajalskih poglavjih spričo prihodnje ministrske konference v Hong Kongu na prvem mestu;
2. pozdravlja korak, ki je bil v tekočih pogajanjih storjen z okvirnim sporazumom generalnega sveta STO z dne 1. avgusta 2004, vendar obžaluje pomanjkanje dialoga s civilno družbo in celo s pogajalci mnogih držav;
3. zahteva, naj Komisija v pogajanja o kmetijstvu vključi "razvojno polje" za najmanj razvite države, da bodo te lažje skrbele za varnost hrane in zaposlovanje na podeželju, ki sta bistvena za izkoreninjenje revščine;
4. obžaluje, da ni natančnega časovnega razporeda izvedbe reforme, kar pomeni, da bodo na primer domače subvencije v razvitih državah, ki izkrivljajo trgovanje (t.i. "modri paketi"), obstajale še vrsto let, saj besedilo ne omenja končnega datuma, in poziva k ukinitvi izvoznih subvencij 12 mesecev po zaključku kroga pogajanj v Dohi;
5. je mnenja, da pred dokončno izvedbo te reforme in ukinitvijo izvoza izdelkov po cenah, nižjih od proizvodnih stroškov, iz razvitih držav, od revnih držav ne bi smeli zahtevati, naj zagotavljajo boljši dostop na kmetijski trg;
6. je zaskrbljen nad dejstvom, da v sporazumu niso primerno obravnavane težave najrevnejših držav (G90), ki se spopadajo z dolgotrajnimi omejitvami dobave; te jim

onemogočajo, da bi izkoristile izvozne možnosti, zaradi povečane konkurence na domačem trgu pa se ne morejo ubraniti izgub; manj izkrivljeni kmetijski trg namreč najbolj koristi srednje velikim in velikim državam v razvoju (G20);

7. poziva STO, naj v okviru svojih predpisov prizna različne stopnje razvitosti revnih držav in tistih v razvoju, in poudarja, da potrebujejo države G90, vključno z veliko večino držav podsaharske Afrike, za uspeh v svetovni trgovini nov sporazum, ki bo vključeval večji pritok pomoči, spremenjene pogoje menjave in sistem za prednostno vključevanje na svetovni trg z uporabo trgovinske politike kot dela njihove nacionalne strategije za premagovanje revščine in prebujanje gospodarstva;
8. obžaluje, da v sporazumu niso predvidena strožja pravila za "izvajanje" in ocenjevanje specifičnega in diferenciranega obravnavanja; poziva ES in druge razvite članice STO, naj si močnejše prizadevajo za pomembne izboljšave revidiranih členov, ki bodo imeli dejansko gospodarsko vrednost;
9. obžaluje, da sporazum ne omenja morebitnih okoljskih in socialnih posledic liberalizacije trgovine, še zlasti glede nekmetijskega dostopa na trg, saj bi se lahko pogajanja zaključila z nadaljnjo deindustrializacijo revnih držav, še posebej v Afriki, ki bodo še bolj odvisne od netrajnostnega in škodljiva izvoza naravnih virov;
10. poudarja, da je treba okrepiti zmogljivosti revnih držav s sredstvi tehnične podpore, ki bodo krepila njihove trgovske in izvozne zmogljivosti ter uvedle raznolikost v njihovo proizvodnjo;
11. ugotavlja, da sporazum priporoča nadaljnje odpiranje storitvenega sektorja, vendar ne upošteva potrebe najmanj razvitih držav po dostopu na trg razvitih držav brez kvot in dajatev;
12. poudarja, da bi moralo biti specifično in diferencirano obravnavanje držav v razvoju sestavni del sporazumov STO; bistvene določbe bi morale biti jasne in oblikovane tako, da bi ob ustrezni tehnični in finančni podpori spodbujale trgovinsko usmerjen razvoj;
13. poudarja, da pogajanja o odpiranju storitvenega sektorja ne smejo ogroziti možnosti, da države pri izpolnjevanju socialnih in razvojnih ciljev same upravljajo osnovne storitve, iz sporazuma pa bi morali izvzeti osnovne storitve, ki obsegajo izobraževanje, vodo, zdravje in energijo.
14. poudarja, da razvojna agenda iz Dohe predstavlja del dolgoročnega procesa reforme STO, ki mora prispevati k razvoju, in da vsebuje zelo malo določil, ki bi obravnavala edinstvene potrebe in ovire, s katerimi se soočajo države v razvoju, četudi je sporazum prvi korak k bolj enakovrednim pogojem;
15. poudarja, da bo moral uspešen zaključek kroga pogajanj STO v Dohi s krepitvijo gospodarske rasti po vsem svetu prispevati k uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja;
16. ponavlja, da revščine ni mogoče odpraviti zgolj s podporami; zato poziva k naslednjim ukrepom, ki lahko skupaj z ukrepi na področju trgovske politike prispevajo k resničnemu

zmanjšanju revščine v državah v razvoju:

- ustanavljanje in razvijanje majhnih podjetij s prednostnim dostopom na svetovna in lokalna tržišča; prednostno zagotavljanje obratnih sredstev; zagotavljanje svetovanja pri trženju, nabavi, upravljanju podjetij in okoljskem osveščanju;
- boj proti kroničnim boleznim in kratki življenjski dobi, začeni s poceni in preprostimi, zelo učinkovitimi posegi, ki jih je mogoče takoj izvesti, kot so mreže proti komarjem, milo, nasveti glede osnovne higiene, kondomi in cepiva; te posege je treba umestiti v dolgoročni politični okvir;
- zagotovilo, da bodo vsi otroci deležni osnovnega izobraževanja, pri čemer se posebna pozornost posveti dekletom, ki nesorazmerno trpijo zaradi pomanjkanja dostopa do izobraževanja;
- zmanjševanje in postopno ukinjanje otroškega dela;
- spodbujanje prebivalstva k večji gospodarski aktivnosti, zato da rast prebivalstva ne bi več predstavljala grožnje;
- spodbujanje družbene odgovornosti podjetij in podpiranje ustreznih programov za pomoč pri zaposlovanju, zdravju in izobraževanju;
- dajanje prednosti sodelovanju jug-jug pri svetovanju, zagotavljanju blaga in storitev;
- zmanjševanje civilnih sporov z vztrajanjem, da pravna država velja za vse;

PROCEDURE

Titel	Evaluering af Doha-udviklingsrunden efter WTO-aftalen af 1. august 2004
Procedurenummer	2004/2138(INI)
Korresponderende udvalg	INTA
Rådgivende udvalg Dato for meddelelse på plenarmødet	DEVE 28.10.2004
Udvidet samarbejde	nej
Ordfører Dato for valg	Nirj Deva 6.10.2004
Behandling i udvalg	15.3.2005
Dato for vedtagelse af forslag	17.3.2005
Resultat af den endelige afstemning	for: 25 imod: 0 hverken/eller: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Nirj Deva, Michael Gahler, Jana Hybšková, Filip Andrzej Kaczmarek, Maria Martens, Miguel Angel Martínez Martínez, Luisa Morgantini, Józef Pinior, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Jürgen Schröder, Anna Záborská, Jan Zahradil og Mauro Zani.
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	John Bowis, Milan Gaľa, Ana Maria Gomes, Linda McAvan, Manolis Mavrommatis, Anne Van Lancker og Gabriele Zimmer.
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	Inés Ayala Sender og Carl Schlyter.

16.3.2005

MNENJE ODBORA ZA KMETIJSTVO IN RAZVOJ PODEŽELJA

za Odbor za mednarodno trgovino

o oceni razvojne agende iz Dohe po sklenitvi sporazuma STO z dne 1. avgusta 2004 ((2004/2138(INI)))

Pripravljaivec mnenja: Joseph Daul

OBRAZLOŽITEV

Kljub neuspešnemu zaključku ministrske konference v Cancunu so se pogajanja o razvojni agendi iz Dohe nadaljevala, države članice Svetovne trgovinske organizacije pa so izrazile odločenost, da delovni program zaključijo s sprejetjem niza sklepov o celotnih pogajanjih, kar se je zgodilo v okviru generalnega sveta 2. avgusta 2004.

Kar zadeva kmetijstvo, so člani STO opredelili okvir za oblikovanje podrobnih meril.

Seveda je sporazum le del procesa, ki se je pričel na četrtem ministrskem zasedanju v Dohi.

Potrebno bo, da Evropska unija prične polno sodelovati pri določitvi novih rokov in podrobnih pogajalskih meril glede možnega sporazuma o slednjih, do katerega naj bi prišlo na ministrskem srečanju v Hong-Kongu decembra 2005, seveda ob upoštevanju mandata, ki ga je podelil Svet in potrdil Evropski parlament.

Evropska unija je pri doseganju sporazuma avgusta 2004 igrala bistveno vlogo, tudi zaradi vloženih naporov pridelovalcev Skupnosti v okviru reform skupne kmetijske politike. Tako je v izogib novim omejitvam, ki bi jih lahko utrpeli v okviru kroga iz Dohe, neobhodno potrebno, da se v bodoča pogajanja vključijo načela reforme SKP.

Poleg tega bo potrebno, da se nove obveznosti izvedejo prožno tako glede rokov kot glede meril za izvedbo, da ne bi bilo ogroženo ravnovesje skupne tržne ureditve.

Hkrati mora Evropska komisija ukrepati večstransko in upoštevati pomisleke, ki so jih izrazile države v razvoju, zlasti najbolj revne med njimi oziroma države s šibkim gospodarstvom, na katerega imajo lahko posledice liberalizacije trga odločilni vpliv.

POBUDE

Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja poziva Odbor za mednarodno trgovino, kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. Evropski parlament izraža zadovoljstvo nad doseženim sporazumom 2. avgusta 2004 med predstavniki Svetovne trgovinske organizacije in nad odločilnim prispevkom Evropske unije, zlasti na osnovi reform skupne kmetijske politike, ki jih je sprejela v zadnjih petih letih;
2. poudarja, da je sporazum le stopnja v pogajanjih, ki so se pričela v Dohi; in da bodo slednja uspešna le ob skupni in uravnoteženi angažiranosti; bistvenega pomena torej je, da pogajanja o drugih vprašanih napredujejo v istem ritmu kot pogajanja glede vprašanj s področja kmetijstva;
3. z zadovoljstvom ugotavlja, da obstaja dejanska notranja podpora, ki omogoča, da sporazum ne postavlja pod vprašaj evropskega kmetijskega modela in sporazuma iz Luksemburga o reformi skupne kmetijske politike; vztraja na nujni potrebi po opredelitvi ukrepov iz "zelene skrinje", v kateri so proizvodno nevezana sredstva; prosi Komisijo, naj od drugih članic STO zahteva začetek notranjih reform;
4. poudarja, da je ob upoštevanju kmetijskega razvoja in varne hrane opredelitev občutljivih izdelkov posebno pomembna za države članice Evropske unije;
5. podpira zavezanost članov STO odpravi vseh oblik izvoznih subvencij; zahteva, da se ta cilj ob upoštevanju strogih meril prične izvajati za vse politike, zaradi katerih prihaja do izkrivljanja na svetovnem trgu - subvencije, izvozna posojila, državna trgovinska podjetja, pomoč v hrani - in da se vzpostavi vzporedni sistem obvez s strani vseh članic STO, ki ga bo dopolnjeval mehanizem za nadzor in ustrezne sankcije;
6. poudarja pomen, ki ga ima za Evropsko unijo razprava o dostopu do trga in torej pomen potrebe po ohranitvi načela preferenc Skupnosti, zlasti z vzpostavitvijo ustreznega in pravičnega ravnovesja med prošnjami držav v razvoju glede dostopa do trga ter stabilnosti in trdnosti trgov Skupnosti; v tej zvezi prosi Komisijo, naj optimalno izkoristi možnosti, ki jih ponuja opredelitev občutljivih izdelkov, v zvezi s katerimi bodo obveze glede dostopa do trga manj zavezujoče, da ne bi prišlo do ogrožanja bodočnosti določenih organizacij na trgu;
7. zahteva razvoj boljšega zaščitnega sistema od dosedanjega preferenčnega sistema, ki je zelo pogosto podvržen zlorabam;
8. opozarja, da je ureditev svetovne trgovine najpomembnejša predpostavka za obstoj stabilnega trga z lojalno konkurenco ter prispeva k socialnemu in ekonomskemu razvoju držav; meni, da lahko prekomerna in prisilna liberalizacija trgovanja vodi do dampinga in posledično do izravnave prenizkih standardov; zato zahteva, da se morebitno odpiranje novih trgov pri trenutnih pogajanjih poveže z usklajevanjem norm, ki se ravna po visokih

socialnih in ekoloških standardih;

9. meni, da je nujno potrebno, da pravila, opredeljena v okviru pogajanj, ustrezno upoštevajo zaščito trga Skupnosti pred uvozom iz držav, kjer se izvaja konkurenčna devalvacija ali se ne spoštujejo temeljne pravice delavcev, opredeljene v okviru Svetovne trgovinske organizacije; v tej zvezi meni, da posebna zaščitna klavzula omogoča omejitev posledic padanja vrednosti valut in da iz tega razloga ostaja nujno potrebna;
10. ponovno izrecno izraža potrebo po tem, da se v trenutna pogajanja v Ženevi vključijo zahteve Evropske unije glede označb o geografskem poreklu, večnamenskem značaju kmetijstva in zadev, ki niso povezane s trgovino, kot so varstvo okolja, varstvo živali, previdnostno načelo in obvezno označevanje; poudarja, da v primeru neizvajanja naštetih načel pride do izkrivljanja konkurence na svetovnem trgu, in sicer izključno v breme evropskih kmetov; zato zahteva, da Komisija poskrbi, da se naštetna načela vključijo v sporazum o kmetijstvu;
11. zaveda se, kakšen gospodarski in socialni pomen ima proizvodnja ter prodaja bombaža za države v razvoju; vendar meni, da morajo razvite države, ki predstavljajo najpomembnejše izvozne trge in v katere se steka polovica mednarodnega izvoza, kakršni sta ZDA in Avstralija, pristati na koncesije, da se doseže dobre rezultate; se izreka za to, da se glede na stopnjo razvoja razlikuje med državami v razvoju; meni, da je Evropska unija, ki znaša 2,5 % svetovne proizvodnje in je izključno uvozni trg bombaža, izvedla reformo skupne tržne ureditve za bombaž, ki ni omejena na mednarodne dogovore in obveznosti, pri čemer pa celo obstaja nevarnost vpliva na evropsko proizvodnjo bombaža v prihodnje; pozdravlja ustanovitev pododbora za bombaž, ki bo spremljal napredek pri dogovorih in na trgu, s čimer bi se lahko preprečile negativne posledice za proizvodnjo bombaža v Evropi in državah v razvoju;
12. izraža zadovoljstvo nad voljo, da se upošteva izražena zaskrbljenost najmanj razvitih držav in se jih oprostijo zavezujočih obvez; meni, da je v tem okviru nujno, da vse industrijske in novo nastale države sprejmejo vse potrebno za omogočanje dostopa do trga za proizvode, ki prihajajo iz manj razvitih držav, v enaki meri kot je to storila Evropska unija leta 2001 v okviru pobude "vse razen orožja"; ponovno izpostavlja svoje zavzemanje za ohranitev preferenc, odobrenih državam v razvoju v okviru sporazumov o partnerstvu oziroma sodelovanju;
13. ocenjuje, da mora Evropska unija tudi vnaprej igrati osrednjo vlogo v pogajanjih za opredelitev točnih in s številkami izraženih pogojev, ki bodo omogočili sprejetje sporazuma na naslednjem ministrskem srečanju decembra 2005 v Hong-Kongu; v tej zvezi meni, da je nujno spodbuditi odnose z državami, s katerimi delimo skupno vizijo kmetijstva, da bi na ta način dosegli uravnotežen sporazum, ki bi zadovoljil vse strani, zlasti najbolj revne države in države s šibkim gospodarstvom, na katerega lahko odločilno vplivajo posledice liberalizacije izmenjave,
14. meni, da bo zadovoljiv izid dosežen le na osnovi tesnega sodelovanja vseh evropskih institucij, zato Svet in Komisijo prosi, da ga podrobno obveščata in omogočita njegovo sodelovanje pri razpravah.

POSTOPEK

Naslov	Ocena razvojne agende iz Dohe po sklenitvi sporazuma STO z dne 1. avgusta 2004
Št. postopka	2004/2138(INI)
Pristojni odbor	INTA
Odbori, zaprošeni za mnenje Datum razglasitve na zasedanju	AGRI 28.10.2004
Okrepljeno sodelovanje	-
Poročevalec(-ka) Datum imenovanja	Joseph Daul 21.9.2004
Obravnava v odboru	20.1.2005 16.3.2005
Datum sprejetja	16.3.2005
Izid končnega glasovanja	za: 31 proti: 0 vzdržani: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Janusz Wojciechowski, Filip Adwent, Marie-Hélène Aubert, Sergio Berlato, Thijs Berman, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Joseph Daul, Albert Deß, Gintaras Didžiokas, Michl Ebner, Jean-Claude Fruteau, Lutz Goepel, Bogdan Golik, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, María Esther Herranz García, Elisabeth Jeggle, Heinz Kindermann, Stéphane Le Foll, Albert Jan Maat, Diamanto Manolakou, Mairead McGuinness, María Isabel Salinas García, Agnes Schierhuber, Czesław Adam Siekierski, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Béla Glattfelder, Gábor Harangozó, Astrid Lulling, Markus Pieper, Karin Resetarits, Struan Stevenson,
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju	

POSTOPEK

Naslov	Ocena razvojne agende iz Dohe po sklenitvi sporazuma STO z dne 1. avgusta 2004	
Številka postopka	2004/2138(INI)	
Podlaga v Poslovniku	Člen 45	
Pristojni odbor Datum razglasitve dovoljenja na zasedanju	INTA 28.10.2004	
Odbori, zaprošeni za mnenje Datum razglasitve na zasedanju	DEVE 28.10.2004	AGRI 28.10.2004
Odbori, ki niso dali mnenja datum sklepa		
Okrepljeno sodelovanje Datum razglasitve na zasedanju		
Predlog(-i) resolucije, vključen(-i) v poročilo		
Poročevalec(-ka) Datum imenovanja	Javier Moreno Sánchez14.9.2004	
Prejšnji poročevalec		
Obravnava v odboru	30.9.2004	14.3.2005
Datum sprejetja	18.4.2005	
Izid končnega glasovanja	za: proti: vzdržani:	21 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Francisco Assis, Enrique Barón Crespo, Jean-Louis Bourlanges, Daniel Caspary, Giulietto Chiesa, Jacky Henin, Sajjad Karim, Caroline Lucas, Erika Mann, David Martin, Javier Moreno Sánchez, Georgios Papastamkos, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Tokia Saïfi, Peter Štastný, Robert Sturdy	
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Danutė Budreikaitė, Saïd El Khadraoui, Elisa Ferreira, Antolín Sánchez Presedo	
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju v skladu s členom 178(2)	Paulo Casaca, Den Dover, Manolis Mavrommatis	
Datum predložitve – A6	20.4.2005	A6-0095/2005